

עין משפט
גר מצוה

רבינו גרשום

איכא למיחש דאד

הני לבעל חוב כד

ו שטר שאין כתוב
דבר ויחזיק דין (ב)

בעלמא בותבין שובר ב' ו'אם כיון דמסיק דבשטרי הלוואה אימור פייסיה בעל הבית בוזי וילכו להקדוחות אכל המוכר^א א"כ מצי למידק מהבא דאין כותבין שובר דאי כותבין אס כן אלא^ט ואין כותבין שגין שטרי הלוואה ולכתוב שובר לאדך כדפריך

יכיל המכר לעשותו בחיוב למע ייחול
 קרקעם אפילו יודעין שלא פרע לו
 השטר עדיין ^(א) ולא שלטוני לומר
 השטרן קרקע או מעות ואל אכן לו
 או יחזור עליהם וקמא רפא אס יכול
 לעשותו בחיוב אס לא ורלא דנמי
 לעלותו בחיוב **בזוקה** בשטר
 א"י א"מ אף בחזקה ^(ב) יבטול דלא
 גרסינן ליה ומיהו היינו יכולין לקיימו
 ויהוי אליבא ^(ג) דמסקינן לקמן דמוקי
 לקמן פלוגמיהו בצריך לזכר ואפי'
 גלא גרס הכא לא דיהי צריך למחוק
 דבפסדנא ^(ד) דהא קמלז והיו
 בחזקה ולא בשטר אימא אף בחזקה
 וק"ל דלצריך לזכר קא מפלגי דאפי'
 ליתיה הכא מנאן למימר המס היינו
 צריכי דלכאשכח דל' אחין ^(ה) ריבנות דל.
 דקמלז גמרא על ספק קרוב ר' א'
 ושומרי' למאי הלכמא דאי כהן אסירא
 ליה ואי ערוה היא לרמא צניא
 לחלצה ^(ו) ואף על גב דליתיה בחזוק
 על הנאמא ^(ז) משנה ^(א) **א**
^(ב) **ורבן** שמעון בן הלל משה ^(א) **א**
 בר"מ דאמר עדי חתימה
 ברת. יס מקשיב דצפיק לגיטין דף
 וס ^(ב) תניא א"ר אלעזר בר' יוסא לא
 ושלחו יס שטרות הווילם ויראלי
 הוציא א"ר אלעזר דבר' יוסא לא

[illegible]

אמר להו' רב אשי לעולם אימא לך גבי מלוה שאבד שטרך שנכתבו לו שטרא או פרע מקאת חובו דכותבין שובר ללוה ויפרע חובו למלוה ויהא גבי מקח וממכר היינו טעמא דאין כותבין שובר למוכר כדי לכתוב שטרא מעליה ללוקח משום דזימנין דאליה בע"מ דמוכר ^א | שהא

אמרתי אמר דעותיך שובך הלא אלהים
אמרי אמר נמי דעותיך המלוה לקוחות
שלקוחות מן הלוה ומכרה בידו ללקוחות
ליכא אלא ביד הלוה: ומשני הסם. גבי
הלוואות כיון דזווי מסקי ביה מלוה
ללוה אם שבקי ליה לקוחות קרקע
שלםס ללוה עשילו אלא למכור דמימרי
לדעת אם פדעוהו זווי משום דמימרי
אמרי לקוחות אימור פיוסי פייסיה
ולא חלי למשמע ולמיכל פירי אצל
הזא גבי מקח וממכר כשיבא לוקח
הוא לטרוף עכשיו מלקוחות שלקוח
מן המוכר יצוה לו הקלחות לטרוף
דאמרי לקוחות זה המוכר קרקע חייב
לו ללוך זה תתם שדכו שאלך וכל
מאן דמסיק ארעא בחצירה לא מפייס
זווי עד זמן מרובה שיערעא שלא
יכול להעמיד לו שדה והלכך שאלך
לו לטרוף עכשיו ולאחר זמן הדך
לגבי מרע דלרעא וזמון כך שמיט
ואיכל פירי והלכך אין כותבין: סיני
בבבוי פירי שורה לרעוי דהערב פירי

כצן

[illegible]

(א) תום' ד"ה צחוקה וכו' והוי
אליבא דמסקנא דמוקי לקמן
פלוגמיהו וכו' ואפי' לא גרסינן
ליה הכא לא: (ב) בא"ד אף
צחוקה כיון דקיימא לן הכא
דצריך לזרר:

ואחריות טעות סופר הוא.
שטר שאין בו אחריות גובה
ממכסים משועבדים, שלא הלווה
הוא מעות אלא באחריות שעבוד
נקיים והסופר טעה (תחבובות)
(דק): דלא שפיר אינש עזר כדרי
(ב"מ יד.) שטר שלא נכתב בו
אחריות לאו מדעת המלווה נעשה
אלא סופר טעה והרי הוא כמו
השטר הראשון.

[illegible][illegible]

זכנה מינה שלא באחריות.
ה קסברי אין אותיות נקנות
יה. דביון שמסר והחזיר לו
חוקה: נידון בשטר. שצריך

